

Heilsu- og heimasjúkrasystrarnar:

Nú skulu tær ikki hava bil

Landsstýrið ásannar nú, at tað ikki kann krevja av heilsu- og heimasjúkrasystrunum, at tær hava egnan bil fyri at røkja sítt arbeiði

Sjúkrasystrafelag Føroya vann í gjár fyrsta umfar í stríði sínum við landsstýrið, sum higartil hevur hildið fast við, at heilsu- og heimasjúkrarnar skulu hava egnan bil at nýta í sínum arbeiði.

Sjúkrasystrar vóru komnar úr øllum landinum til rættarfundin í gjár um hetta málið, sum hevur fingið stóran týðning, nú sjúkrasystrar eins og onnur ikki longur hava ráð at hava bil.

Fyri Sjúkrasystrafelag Føroya er tað eitt prinsippmál.

Felagið stevndi í fjør landsstýrinum við kravi um, at landsstýrið skuldi ásanna, at tað ikki kann krevjast av heilsu- og heimasjúkrasystrunum, at tær nýta egnan bil í arbeiði sínum.

Heilsu- og Heimasjúkrasystraskipanin byrjaði í 1983. Tá høvdu øll bil, og sjúkrasystrarnar koyrdu allar í egnum bili fyri at koma úr einum heimi í annað í arbeiðstíðini og fingudurgjald fyri koyringina.

Landsstýrið og Sjúkrasystrafelagið hava seinastu árin havt tógvar fundir um koyringina, men einki kom burtúr. Í nakrar dagar í fjør settu heilsu- og heimasjúkrasystrarnar bílar sínar fyrri at ví: á á, at ikki bar til at røkja arbeiðið við ongum bili.

Onnur hava tænastubil
Felagið hevur víst á, at tað má vera skyldan hjá arbeiðsgevarnum at syrgja fyri flutninginum í arbeiðstíðini, og nevnt hevur verið flei í ferðir, at aðrir starvsfólkabólkar hjá tí almenna hava tænastubílar.

Á rættarfundinum í gjár hølt saksfórarin hjá landsstýrinum beinanvegin, at landsstýrið ikki kundi krevja av sjúkrasystrunum, at tær hava bil. Men at tær sjálvar mugu hava ábyrgdina av at fáa flutning, um tær so ganga, súkla ella fáa onkran at koyra fyri seg.

Hatta eru nýggir tónar, segði saksfórarin hjá Sjúkrasystrafelagnum. Hann hevði innkallað eitt vitni sum dóm um, at ein sjúkrasystrir ikki fekk starv, tí hon ongan bil átti.

Saksfórararnir hildu báðir, at neyðugt var at niðurleggja rættarfundin eina løtu, meðan greiða fekk á stóðu landsstýrisins.

Hesin spurningurin varð greiddur í samráð við leiðaran á lónardeildini í landsstýrinum, og trý korter

seinn, varð rættarfundurin tikur upp aftur, og ikki var neyðugt at hoyra nokur vitni.

Niðurstøðan var, at landsstýrið ásannaði, at tað ikki kann áleggja sjúkrasystrunum at hava bil.

Ósemjan ikki av

Men fyri tað er trætan ikki løyst. Tað er framvegis ikki greitt, hvør skal gjalda fyri flutningin, tá heilsu- og heimasjúkrasystrar eru úti í tænastuorðum, og tær ikki hava egnan bil. Lands-

stýrið neidur fast við, at tær hava ábyrgdina av flutninginum. Hin parturin sigur aftur imóti, at arbeiðsgevarin hevur ábyrgdina.

Partarnir fara nú at royna at tosa saman um at finna eina loysn. Men eydnast tað ikki, ætla Sjúkrasystrafelagið aftur í rættin við nýggjum kravi um at fáa landsstýrið at ásanna, at tað hevur ábyrgdina av flutninginum í tænastuorðum.

randi

tað føroyska samfelagið er skipað og hvat finst her. At tað kemur fram, at vit eru eitt nútíðans og framkomið samfelag eitt nú á tí tekniska økinum.

-Resursirnar í pengum og fólk eru ikki so stórar í hesum døgum men kunneleikan hava vit. Vit mugu gera oljufeløgnum greitt, at tænastur á einum breiðum grundarlagi kunnu fáast í Føroyum.

Boring fer at merkja nógva virksemin

Elias Davidsen skilur annars ikki tær, sum siga, at vit fara ikki at hava nakran ágóða av tí leitingarvirksemi, sum verður, og at vit einki skulu fyrirtaka okkum fyrr enn ein framleiðsla kemur í gongd.

-Vit hoyra, at í fyrsta lagi verður kanska bara talan um boring og at tað tí verður lítið virksemin her. Vit eru

eitt sera lítið land, og tað skal tí sera lítið til fyri at hetta merkist á virkseminum. At tað koma ein ella fleiri boriapallar á føroyskt øki at arbeiða fer eftir míni sannføring at geva nógva arbeiði til føroyska samfelagið.

Koma bara tveir boriapallar henda vegin, so fær tað stóra ávirkan á samfelagið og partar av vinnulívinum. Eg haldi, at vit skulu vera við heilt frá byrjan og ikki sláa okkum til tols og siga, at vit mugu biðja til at gera nákað, til oja er funnin. Tá eru vit ov seinir á sjóvarfallinum.

Vit kunnu ikki samanbera okkum við onnur stór lond, tá talan er um hesa fyrstu fasuna við leiting og boring. Henda fer at merkjast so nógvar ferðir betri hjá okkum.

Hann vísir á, at tað sjálvandi er gott at fara uttanlands og síggja, hvussu tingini verða gjørd har, men tú mást ikki bara siga, at tá gera vit tað upp á teirra máta.

Nakað gott um vit bera okkum rætt at

Elias Davidsen heldur, at um vit bera okkum rætt at, so kann oljuvinnan gerast til nakað gott fyri føroyska samfelagið.

-Men tað krevst av okkum, at vit hava eina meining um tingini, at vit hava tær røttu amboðini, og at vit hava eina strategi at arbeiða eftir. Tað týðningamesta

hjá myndugleikunum er at leggja eina strategi og menna samfelagið eftir hesi strategi. Men tú kanst ikki leggja eina strategi, um tú ikki hevur analyserað tingini. Ger tú ikki hetta, so er vandi fyri, at tað verður tilvildin, sum kemur at gera av, hvussu verður við okkum og oljuni tvs. hvat vit fáa burtúr. Tá hava vit bert okkum sjálvum fyrri at takka.

Formaðurin í Føroya Oljuindnaði sær tað tí sum sína uppgávu at fáa vinnulívið at gera sær greitt, hvat tað vil. So er upp til politikararnar at siga, hvat teir vilja.

Ein niðurstøða má vera klára innan eitt ár.

-Eg vóni so, at tað eydnast at fáa eitt gott samstarv við oljufyrirsiting og myndugleikar, soleiðis at arbeiðast kann fram móti einum felags máli.

jan

KOYRIKORT

Privat
sum vinnuligt
- so er tað ...

KOYRISKÚLIN Á ARGJUM

Ring og bið um tíð
12270 / 86680

Kári P. fekk M.A Jacobsen's

Áðrenn blaðið fór til prentingar í gjár eydnaðist okkum at fáa navnð á einum sum fekk tillutad M.A. Jacobsens heiðurslønina. Tað er útisetin Kári Petersen, sum fær heiðurslønina tyri skaldskapin og tónleikin í plátuútgavum hans.

Kári, sum er útbúgvin sálarfrøðingur, arbeiðir í lotuni í Noregi.

Hátiðarhaldið var hildið á býarbókasavninum klokkan fimm í gjár og Kári var hjástaddur.

Kári Petersen kom í sjeitiárunum við plátuni

»Vælferðarvisur«, sum er sera væl umtókt og verður spæld enn. Fyri nøkrum árum síðani kom plátan »Hinmegín Ringvegin« og eisini hendan fekk góða undirtøku.

Sangirnir hjá Kára eru sigandi og teir lita eftir samfelagnum við kritiskum eygum. Hann hevur lagad til føroyska mentunnavarðar og hyggja vit eitt nú í Grønu Sangbók, so er hann ivaleyst tað skald, sum hevur fingið flestu sangirnir við.

jústinus